

INTRIKA

A párt rendkívül nagyra értékeli az egyszerű, jószándékú emberek azon törekvését, hogy észrevételeiket közlik a párttal. Ez módot ad arra, hogy a párt útmutatásai alapján leküzdjük munkánk során előforduló fogyatékoságokat.

Ki tagadná, hogy sok javítani való akad még a politikai, gazdasági, társadalmi élet területén, vezetőink munkájában, egyesek magatartásában. Gyakran előfordul az is, hogy a jó összeköttetések érvényesülnek az igazság figyelemkíváncsiságával. Azzal sem dicsekedhetünk, hogy mindenki tisztában van az enyémmel, tiéd, de különösen az enyémmel és minék fogalmával. Ilyenkor egy-egy jelzés a párt felé és az idejében megtett intézkedés kedvező hatást ér el.

Az ilyen jelzések érkezésével nincs is különösebb baj (ez jó), csak a tárgyilagosságával (és ez baj). Nem áll érdektünkben és mi is barbárságnak nevezünk, ha valaki belefojtaná az emberekbe az igazságot. Vannak azonban olyan tapasztalatok, hogy egyes emberek csak néznek, de nem látnak. És amit néznek, arról garmadával küldik a levelet a pártbizottságnak.

Az utóbbi időben különösen megnőtt az olyan levelek száma, ahol a feladó nem mer bátran a színe lépni és leveleiből az igen súlyos anyagi és politikai kártételek csak feltevéseknek alapulnak. A pártbizottságra az utóbbi időben igen sok levél érkezett a központi fialepről. A levél írója Szilágyi János elvtárs, a társadalmi tulajdon folyamatos és súlyos megkárosítását tettezi fel. A vizsgálat alapján kiderült, hogy az általa említett ügyvezető lapos, szűk-ségmegoldásból származó, de bizonyíthatóan, csere. Levelében a „bűnököt” elkövető személyek mögött politikai háttérrel kutat. Kifogásai főleg Hermann elvtárs ellen irányulnak. Hadd idézzünk néhány sort leveleiből. „Buzási István, a faterlep üzemvezetője április hónapban hasznavehetetlen fáért, megmunkált épületfát adott egy volt katonatiszt, vagy rendőrtisztnek, aki az ellenforradalom után került a bányába fizikai dolgozóknak. *Feltételezhető*, hogy az ellenforradalmi események folytán szerelt le. Erről Hermann Bertalan is tudomást szerzett, mégis elismerték az ügyet. *Feltételezhető*, hogy az ilyen ferde dolgok-megértik egymást.”

A vizsgálat megállapította, hogy a cserét egy bányaműszaki szempontból nélkülözhetetlen nyárfarönkért cserélték el, ami abban az időben hiányzott a faterlep falaszletéből. És azt, csere után szereztek be. Levelében határozott intézkedést is követel. „Kérem felelősségre vonni Hermann elvtársat, aki a fa beszerzéséért felel. A bányára reklamája folyton a 2,20-as lombosfát, melyet akadályoz az, hogy 2,50-ből vágják le és a lecsétt 30 cm-ek hulladékba mennek, aminek értékesítése szintén Hermann elvtárs kezében van. *Feltételezhető*, hogy ennélfogva szándékosan, vagy visszaélés történnék.”

A vizsgálat azt is megállapította, hogy a rendelt faanyag nem érkezik ütemesen, és a bányák üzemvitelét megköveteli, hogy a hosszabb fából biztosítsák a bányák szükségletét.

Igaz, hogy itt határozott intézkedésre van szükség, de a mulasztás nem Hermann elvtársat terheli. Az értékesítés pedig utávrányra történik, melynek kiegyenlítése minden esetben befolyik a tröszt pénztárába. Állításaink igazolására Szilágyi elvtárs megjegyzi, hogy észrevétele szerint, Hermann elvtárs ellenséges elemekkel összejátszik azokat segíti, pártolja, védi, holott ő is tudatában van annak, hogy ezek a személyek

milyen beállítottságúak, sajnos, a faterlep műszaki vezetői között sok akad. (De Szilágyi elvtárs egyet sem nevez meg.) Határozottan fel is emeli hangját ilyen formán: „Tiltakozom, hogy ilyen vezetőket helyezzenek fölénk.” Az ok érthető: Szilágyi elvtárs maga akar a faterlep vezetője lenni, ennek több ízben hangot is adott.

De, hogy a csokor teljes legyen, Szilágyi elvtárs nem egyedül van, aki magát a legharcosabbnak, a legigazságosabbnak tünteti fel. Vannak társai is, akik hasonlóképpen egy-egy jobb állás elnyerése érdekében emelik fel szavukat a „politikai élet megtisztításáért, és a társadalmi tulajdon védelméért.” Talán az egyik névtelen levélíró szavával lehetne legjobban jellemezni ezeket a „jóhiszemű embereket” a törekvéseit. Az egyik, nevezetesen Höflinger Sándorné azt a tanácsot adta, hogy intrikálni kellene egy-egy kérdéssel, ne hogy nyugodtan üljenek a helyükön. Ennek az asszonynak a jóindulatát talán legjobban ez a kifejezés jellemzi: „Higgye el nekem, hogy én Várpalotán igen kevés becsületes embert látok.” Mondjunk néhány szót az ő jól értesültségéről is. „Jelentem, hogy Gyenes István vegyesüzemi faterlepi könyvelő politikai beállítottsága nem megfelelő ahhoz a munkakörhöz, amelyben dolgozik.” (Höflingerné megfelelőbb (?), nagypapja 1000 holdas birtokos volt 1945. előtt.

„A hajmáskéri Schmal fegyvergyárban dolgozott Gyenes István.” Erdemes ezt kielemezni. A politikai beállítottság érthető okoknál fogva nem megfelelő. Nagypapja 1000 holdjára csak annyit mondunk, hogy Gyenesnek nem a nagypapja, hanem szülei is harminc évvel ezelőtt meghaltak, és 5 gyermekükre mindössze 8 hold földet hagytak örökségül. Tehát Gyenesnek az 1000 holdból csak 8 hold ötdrészde jutott. És ha valaki 1945 előtt egy fegyvergyárban dolgozott, nem jelenti azt, hogy feltétlenül ellenség. Hiszen Höflingerné Gyenes ellenséges beállítottságáról többet nem mond. A családok, visszaélések feltételezése neki is vesszőparipája. A többi között megjegyzi: „A faterlepre beérkező bányafa kőbőzést könyveli” (mármint Gyenes). Ennek alapján a tröszt számla ellenőrzése ki is fizeti az erdőgazdaságoknak a kőbőzést utáni árat. A külföldi szállításoknál nem, de feltűnően elnéző a belföldi erdőgazdaságokkal, amely egyéni hasznát is hozhat, ha a vállalatnál kifizetett több anyagot, mint amennyit szállítanak. És, hogy a Gyenes elleni politikai kifogások teljesek legyenek, Höflingerné röviden megjegyzi, hogy a KISZ és a Nótanács tevékenységét akadályozza. Hogy miben akadályozza, arról nem esik szó. Segítő szándékát és bátor kiállását levelének aláírása jellemzi legszembetűnőbben, mely alá csak annyit ír, „Sipos.” Ez az aláírás eléggé jellemző, szájába vette az intrika sipját és azt fújja, végnélkül. Amikor vele beszélgettünk és a vezetők elleni politikai kifogásáról érdeklődtünk, nem mondott semmi kézzelfoghatót. A vezetőknek, az ellenséget anyagilag támogató tevékenységéhez megjegyzzük, hogy Gyenesnek, — akinek Höflingerné szerint 2000 forintos fizetést biztosítottak — a fizetése ténylegesen 1500 forint.

Az ilyen hangok után nincsen azon csodálkozni való, ha egyre nagyobb hullámokat csap föl Várpalotán az intrika, és szinte közzájon forog, hogy a tröszt munkatügyi osztályvezetője és igazgatója lepedőket sikkasztott, hogy a párt apparátusa és a munkásörtség ellenséges elemekkel van tele. Ami a legszomorúbb ebben, nem egyezik a mi elvtársaink is bedőlnék az ellenség ilyen rágalomhadjáratainak, ahelyett, hogy leszerelnék az éberségnek ilyen hamis beállítását. Nem veszik észre, hogy az el-

lenség egyik fő törekvése: elterelni figyelmünket fontos politikai, társadalmi és gazdasági feladatainkról. És különös, hogy ezek a rágalom leg több esetben a vezető beosztásban lévő kommunisták ellen irányulnak.

Szomorú, mikor az ellenség bábszínházában az alapjában véve becsületes, de tájékozatlan dolgozók, a figurák Akiket az ellenség úgy rángat, ahogyan akar. Az intrika igen veszélyes játék. Célja, megmérgezni társadalmi életünket. Láttunk mi már ilyen színjátékokat, amikor Verdi „Othellojában Jágó a halálba kergette az ifjú párt. Igaz, hogy ez a középkorban játszódott le, mi pedig nem a középkorban élünk. És azt valljuk: inkább a Jágók pusztuljanak, mint mi.

A párt továbbra is igényli a jószándékú dolgozók bejelentéseit, de megköveteli az alaposítást, a tárgyilagosságot. Akik pedig kicsinyes, egyéni érdekből, vagy a politikai tisztánlátás hiányában az ellenséges propaganda eszközeivé lettek, azokat alapos figyelemzettel helyes útra kell térítenünk, hogy az ellenség a becsületes emberek egységes kiállításának kemény falába ütközzön. A tárgyilagosság, a józanság, többet használ minden jóhiszemű feltételezésnél.

Megválasztották a népfrent vezetőségét

Hosszú idő óta nem volt Pétfürdőn a Hazafias Népfrent Bizottságának vezetősége. Így természetesen a Hazafias Népfrent munkájáról nem is lehetett beszélni. Február 11-én megalakították a Hazafias Népfrentot, és megválasztották a vezetőséget.

A szakszervezet munkája az üzemi tanács választás után a Beszáló-aknánál

Az üzemi tanács 1958. január 30-án megtartott alakuló ülése óta nem sok idő telt még el, de a tanács tagjainak munkája eredményeket mutat.

A szakszervezet belüli működő termelési-, bér-, munkavédelmi-, kultúr- és sportbizottságok stb. munkája az üzemi tanács tagjaival való megerősítés óta megjavult. Jobban ismerik a termelést és a dolgozók problémáit. A termelési- és bérbizottság tagjai például felülvizsgálták a laza technológia folytán elszállt, de ki nem fizetett bértöbbletet és megállapították, hogy kifizetése jogtalan lett volna. A munkahelyeken, frontokon elmagyarázták munkatársaiknak, hogy teljesítmény nélkül bérkifizetés nem lehetséges, és a nagyobb kereset elérésének útja a teljesítmény növelése. Elérett vették a rossz hangulat kialakulásának felvilágosító, nevelő szavát. Ebben a munkában részt vett Kornádi Gyula vágár, a bérbizottság vezetője és a bizottság öt tagja, valamint a termelési bizottság tíz tagja. Az ő munkájuknak tulajdonítható, hogy a termelési felelősség javult, a teljesítmények emelkedtek és csökkent az igazolatlan mulasztás. Vannak olyan napok az üzemenél, amikor egyáltalán nincs igazolatlan mulasztó.

A munkavédelem javulásában azonban nemcsak a nevelő, felvilágosító munka érvényesült, hanem a fevelmi bizottság munkája is. A 300-as fronton Szabó Lajos vágár megállapította a kanarót, annak ellenére, hogy Szeivolt elvtárs, a frontmester meg akarta indíttatni, Szabó kijelentette, hogy ahány szén kell, az jöjjön ide, és vigye el a zsebében.

A fevelmi bizottság kivizsgálta ezt az ügyet és Szabó Lászlót frásbéli megrovásban részesítette és 60 forint kártérítésre kötelezte. Az üzemi tanács tagjai a társadalmi tulajdon védelmével is törődnek. Jungvert József csillást, aki a bányából kihozott körülbelül 1 méterre fát el akarta vinni haza, a fevelmi bizottság 1 darab 220-as fának a megtérítésére büntette, mivel megállapítható volt, hogy a fa amit el akart vinni, teljesen egészséges, új volt.

A kohász

Semmiel sem különbözött a többi kohásztól, legfeljebb gondolkodása, mélabús arckifejezése, amiből gondokra lehetett következtetni. Az egész ember megfontoltságot áru el, és talán szemében lehet felfedezni valami fiatalos fényt. De a külsőségek okoznak néha csalódást, mint a jelen esetben is. Nem a gondok teszik őt elgondolkoztatottá, hanem a szakma szeretete.

Gondolkodása mögött, mint megtudtuk, egy fiatalember életrevaló felkészülése rejti. Lépepről-lépésre kívánja megvalósítani ifjúkori álmát, hogy ő egyszer gépész szakember legyen. Noshát, ha nem is gépész, de kohótechnikus lett. S ma a gyakorlatot a hétköznapi kohász életben szerzi meg. Hogy fejlődése jó úton halad, azt az eddig beadott huszonegy — egyedüli, illetve társas — újításai mutatják. Legutóbb a csapolás darú nélküli megoldásának kidolgozásán fáradozott. Most kíváncsian várja, hogy beválí-e az elképzelés. Hisz ez évente 250 ezer forintnyi megtakarítást jelentene. Minderről olyan lelkesedéssel beszél, mint élte nagy eseményéről.

Dolgozik. A KISZ-brigád egyik csoportját vezeti. Figyelemmel kíséri a versenyfelhívásokat, és elsőnek akar csatlakozni csoportjával a csapolók kezdeményezéséhez, ami a berendezési tárgyak szocialista megőrzésbe való átvételére szólít fel mindenkit. Szereti munkatársait, és arra ösztönzi őket, hogy a KISZ névre szegyet ne hozzanak.

S hogy valóban büszkeségei lehettek a KISZ névnek, azt az elmúlt évben a legjobb brigádcím elérése jelzi. Évi tervüket 102,4 százalékra teljesítették, minőségben pedig 108,2 százalékos érték el. A kohó ösztömi teljesítményénél ez 0,6 százalékkal volt jobb. Egyenáram felhasználásuk ugyancsak első helyen van, 17.116,7 kW/tonna.

1954-től dolgozik az üzemenél. Azóta, fiatal kora ellenére, kivívta a kohó dolgozóinak megbecsülését. Ezt ódaadó munkájával érte el. Akárkitől érdeklődünk, mindenki szeretettel emlegeti Gaál András kohász, KISZ-brigád csoportvezetőjének nevét, mert róla, egyéniségéről, munkájáról szól ez a kis írás, amely kicsi árhhoz, hogy bemutassa ezt a kedves fiatalembert.

Mint látjuk, népszerű. Mégsem tette ez elbizakodottá őt. Tovább akarja képezni magát. Olyan terveket forgat, hogy kohómérnöki egyetem levelező tagozatán tanul tovább. Nemcsak technikus, mérnök szeretne lenni az egykori parasztfiú. És ha egyetemre nem mehet, akkor angol és francia nyelvet szeretne tanulni. Érdeklődik a külföldi folyóiratok, az ottani technika iránt. Mindezt teheti, hiszen még fiatal, a lehetősége megvan annak, hogy szakmájában: az alumíniumkohászatban egész ember legyen. S-né.

Szilágyi János vágár a közeljövőben kapja meg büntetését, amiért hat szál deszkát engedély nélkül elvitt az üzem területéről és felszólításra sem volt hajlandó letenni. Az ilyen intézkedésekkel az üzemi tanács tagjai megmutatják, hogy a társadalmi tulajdon védelme saját ügyünk és törődünk is vele. Természetesen nevelő, felvilágosító munkát is végeznek, és fel nem mérhető az az összeg, amely érték ellopását így megelőzik.

Az üzemi tanács tagjai felülvizsgálták a legényszállók helyzetét, és megállapították, hogy a szociális, kulturális körülmények nem megfelelőek, és feltétlenül segíteni kell a legényszállón lakó dolgozóink helyzetén.

Hányvoni a legényszálló dolgozóinak a film-előadás, könyvek olvasása, társasjátékok stb. Ezért az üzemi tanács tagjai javaslatot tettek az üzemvezetőségnek és a szakszervezetnek, hogy megfelelő kultúrtermet létesítsen, szerezzen be könyvtárat és társasjátékokat. A szakszervezet ezeket biztosította, most már csak a termet kellene rendbehozni, illetve az átalakítási munkálatokat elvégezni. A trösztnek ezekre az átalakítási munkálatokra megadta az engedélyt, s most már a Vegyesüzem vezetőségét és dolgozóit kérjük, hogy készítsék el a kultúrtermet.

Üzemünkben dolgozóink ismerik az üzemi tanácsot, és látva, hogy az üzemi tanács fontos kérdéseiket felkarolja és igyekszik megoldani, az üzemi tanács és tagjai tekintélynek örvendenek, népszerűek.

A Beszáló-akna termelési tervével jelenleg 113 százalékon áll és ebben benne van az üzemi tanács tagjainak példamutató munkája is. Számíthatunk arra is, hogy az üzemi tanács tagjai ezután is, mint eddig, hecsülettel megállítják helyüket harcolni fenak és dolgoznak a tervük maradéktalan teljesítéséért, az üzem dolgozóinak jobb munkakörülményeiért, szociális helyzetünk javításáért.

Bikádi István, ÜB. elnök.